

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/6327.**

Benyújtás dátuma: **2019-06-03 12:51**

Parlex azonosító: **KQKOJPIX0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Székely László, alapvető jogok biztosa**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Lehetséges-e a nem állami tankönyvek használata tanulmányi segédeszközként?"**

Tisztelt Biztos Úr!

A 2019/2020-as tanévtől a kormány gyakorlatilag megszünteti a nem állami közismereti tankönyvek iskolai rendelkezését, 3,5 millió tankönyv tűnhet el az iskolákból. Mivel számos magánkiadvány öt évre szóló engedélye lejárt, meghosszabbításukra pedig nem került sor, drasztikusan szűkül az állami tankönyvkínálat. Az iskolák idén már szinte kizárólag az állami fejlesztésű tankönyvek közül válogathatnak, ami ellen szakmai szervezetek, pedagógusok, diákok, szülők ezrei tiltakoztak.

A Tankönyvesek Országos Szakmai Egyesülete közleménye szerint, míg az idei évben még 993 magánkiadós közismereti kiadványból választhattak az iskolák, a következő tanévre ez a választék a hivatalos jegyzéken 368 alapvető tankönyvre szűkölt, tehát 625 magánkiadós cím került le a jegyzékről. Ennek következtében a tanárok a közismereti tárgyak esetében gyakorlatilag csak egy vagy legfeljebb két tankönyv közül választhattak. Korábban tanárok tízezrei használták saját szakmai meggyőződésük szerint azokat a könyveket, amiket az iskolák most már nem rendelhetek meg térítésmentesen.

Az állami tankönyvekkel szembeni minőségi kifogások miatt egyre több helyen merül fel, hogy az állami ingyentankönyvek helyett a jobbnak tartott nem állami tankönyveket használják. Mivel azonban erre a jövő tanévtől már nem vonatkozik az ingyenesség, ezt a szülőknek kellene kifizetniük. Az EMMI, ezt érzékelve, levelet küldött a tankerületi központoknak, akik továbbították azt az iskoláknak. Ebben azt írják, hogy „A tankönyvbeszerzés céljára kapott támogatás kizárólag a hivatalos tankönyvjegyzéken szereplő eszközök beszerzésére fordítható, a jogosulatlan felhasználást a Klebelsberg Központ ellenőrizni fogja, ezért kifejezetten kérjük, hogy az egyes,

engedélyekkel már nem rendelkező kiadóktól ne vásároljanak.” Bár a korlátozás az állami tankönyvtámogatás felhasználására vonatkozik, az iskolákban és a szülők körében zavart okozott az államtitkár felhívása.

Álláspontom szerint a magánkiadós tankönyvek hivatalos tankönyvlistáról való lekerülése nem jelenti egyúttal azt, hogy ezeket a tankönyveket ne lehetne megrendelni szülői engedéllyel és finanszírozással. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 63.§ (1) bekezdés c) pontja törvényi lehetőséget biztosít arra, hogy a tanárok az általuk legjobbnak ítélt könyveket a szülők segítségével a gyermekek számára - mint tanulmányi segédeszközt - beszerezzék.

Kérdésem az, hogy az Ön álláspontja szerint lehetséges-e a nem állami tankönyvek – szülők által támogatott módon való - megrendelése és használata az Alaptörvény X. cikkében, valamint a köznevelési törvényben foglalt jogokkal és szabadságokkal összhangban? Joguk van a tanároknak és a diákoknak arra, hogy az állami tankönyvlistán nem szereplő tankönyveket használjanak tanulmányi segédeszközként? Érheti-e bármilyen retorzió azt a tanárt, aki a szülők által biztosított könyvet használja az állami tankönyv helyett?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2019. június 3.

Tisztelettel,

Szél Bernadett

országgyűlési képviselő